

Som om Pol Pot och Gulag aldrig varit

60- och 70-talets valrörelser slutade förhoppningsvis med att partiledarna ljög väljarna rakt upp i ansiktet.

IDEN TV-SÄNDA avslutningsdebatten brukade samtliga partiledare titta rakt in i kameran och säga att "Du har nu lyssnat på argumenten men det viktigaste är att Du fullgör Din medborgerliga plikt och går till valurnan nu på söndag oavsett vilket parti Du väljer att stödja".

Tidsandan kanske krävde att Per Ahlmark, Gösta Bohman eller Thorbjörn Fälldin sa att det inte hade någon betydelse om väljarna gick till valurnan för att stödja en politik som ledde till Gulag och Berlinmur eller om de stödde partier som slogs för frihet, som hävdade att den västerländska demokratin var värd att försvara.

Det är generande att de inte sa att det vore bättre om en del av väljarna stannade hemma än att de röstade.

Men kålsuparteorin och värde-

nihilism var en följd av socialdemokratins långa maktinnehav.

Det har hänt en hel del sedan det var ok att hylla den ene eller andre diktatorn; Stalin, Mao, Castro, Honecker. Riksdagens talman vill inte längre känna stolthet över Pol Pots gärningar.

MEN LÄRDOMARNA sitter långt inne. Så fort det dyker upp nya entusiasmerande vänsteridéer är det som om historien aldrig varit.

Samtidigt som Tyskland håller på att göra upp med Bader-Meinholds gatuterrorism ställer sig svenska politiker och ledare från näringslivet upp och talar förstående om Attac och gatukravaller. Medan fönsterkrossningen pågår talar de om hur tjuvigt det är med engagemang och hur viktigt det är med ungdomlig entusiasm. Även om de inte stö-

der alla uttryck för engagemanget så är det samlade intrycket att det nog är gott det som görs mot frihandel och globalisering.

Attac är en rörelse mot välstånd för de fattiga och mot befrielse av de förtryckta. Attac är en rörelse som tillkommit för att slå vakt om EU:s jordbrukssubventioner, till skydd för det franska jordbruket mot konkurrens från tredje världen, för protektionism och mot utveckling av välfärden. Den riktar sin udd mot de svältande, arbetslösa och fattiga utanför Frankrike och EU.

DET ÄR FRI HANDEL mellan länder och frihet inom länder som leder till välstånd. Det vet nästan alla de som nu förklarar sig förstå stenkastarna i Seattle, Prag och Nice. När Birgitta Dahl försvarade Pol Pot hävdade hon likt många av Nazitysklands försvarare att hon inte visste.

De som försvarar Attac vet.

Det gör deras skuld ännu större.

Partiengagemang bättre än ornitologi

DET VILAR ETT SKIMMER över denfrågorörelser. Det förefaller bättre och lite finare att ungdom söker engagemang i en fråga än att de engagerar sig i hela samhällets välmåga. Det är lite konstigt att många är beredda att hylla de som slåss mot frihandel, mot köttätande eller mot koloxidutsläpp men ser med förakt på de som engagerar sig

för de stora sammanhangen, att vi skall ha både mat på bordet, frihet från förtryck och ren luft.

De som engagerar sig i partierna får inte den uppskattning de förtjänar. De har ett mycket större och mer ansvarstagande engagemang än ornitologerna och veganerna.

Det är därför glädjande att en undersökning som presenterades i

DN i höstas visar att ungdomar är övertygade om att det är genom att engagera sig i partierna som man får störst möjlighet att genomdriva förändringar.

Nu återstår bara för partierna att tro på sig själva, sluta skämmas för sin existens utan i stället våga visa stolthet.

Minst 20 000 kr mer i skatt om två år

DET ÄR LITE KLANG och jubel över ekonomin just nu. Tillväxten är på över tre procent. Man får glädjas åt det lilla. I Kina är den runt tio år ut och år in. På Irland ligger den i början av året på 11 procent. Finland har de senaste åren legat kring 5-6 procent. I slutet av 1994 och början av 1995 låg tillväxten, som drogs igång av den borgerliga regeringen, närmare fem än fyra procent. Sedan fick vi återställare och skattehöjningar så att vi knappt hade någon tillväxt alls. Under en procent uppmättes.

Nu mallar sig regeringen över tillväxtsiffror som är så låga att de hade ansetts bekymmersamma för 15 år sedan.

Men även med den låga tillväxt vi har i Sverige ökar våra resurser. Alla kan få det bättre. Faktiskt mycket bättre. Det handlar om tusenlappar i månaden för vanligt folk. Men i den socialdemokratiska modellen blir det den offentliga sektorn som får det bättre.

Enligt höstens budgetproposition tas år 2003 in 1 190 miljarder

i skatter och avgifter till den offentliga sektorn. Det är en ökning av intäkterna netto – efter ökade utgifter – med 80 miljarder. Om man slår ut det på varje lönearbetare blir det en skattehöjning med nästan 20 000 kr per år.

Här finns tre alternativa handlingsvägar. Kryssa för det Du tror på:

	1	X	2
1 Löntagarna får bestämma över frukterna av sitt arbete.	☐	☒	☐
X Persson använder sig av de ökade skatterna för att dela ut till socialdemokratiska kommuner.	☒	☐	☐
2 Den offentliga sektorn får svälla på egen hand.	☐	☐	☐

”–Vi är för många i regeringen. Jag skulle inte alls ha något emot att vi var färre ministrar, så att vi kunde svinga oss upp på en abstraktionsnivå och se till målsättningar och föra en principiell debatt i stället för att hamna i detaljer.”

Göran Persson, GP 14 februari 2001

”Vi bör bygga ett Europa av starka regioner, satsa på mer lokal produktion, lokal konkurrens, och det gradvisa återinförandet av regionala skyddsåtgärder, där det är nödvändigt, mot import.”

Colin Hines och Caroline Lucas, citerade med instämmande av Per Gahrton i Aftonbladet 5 januari 2001

”Förr sågs samhället som totalpolitiserat. I dag ses tack och lov andra samhällsfärer som viktiga. Men politik är fortfarande väldigt viktig. Dess förmåga att göra samhället gott må vara mindre, men förmågan att ställa till elände är närmast obegränsad.”

Carl Bildt tt 24 januari 2001

”Abortmotståndare George W Bush hann knappt svära presidenteden förrän kriget mot kvinnorna i världen inleddes.”

Expressens ledarsida 24 januari 2001

”Att vara konservativ är att ta lärdom av den historiska erfarenheten. Denna har visat att en liberal samhällsordning, det vill säga demokrati och medborgerlig frihet. Och en liberal ekonomisk ordning, det vill säga

marknadsekonomi är till större gagn för människorna och mänskligheten än något annat system. Alltså ansluter sig den konservativa till liberala idéer (om också inte till folkpartiet).”

Håkan Hagwall, SvD 7 februari 2001

”Hela partiet ser på sig självt som ett naturligt regeringsparti. Ambitionen är att efter nästa val också sitta i regeringen.”

Gudrun Schyman, Kupé dec/jan 2001

”Den kritik jag har mot Attac är att de inte har någon legitimitet. Vilka står bakom denna rörelse? Kravet på öppenhet gäller inte bara EU och regeringarna utan även dem.”

Europakommissionens ordförande Roman Prodi i DN 9 januari 2001